

Llei de caça

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 13 d'abril del 2000 ha aprovat la següent:

Llei de caça

Exposició de motius

Andorra és un país especialment privilegiat per la natura, tant per la diversitat de la seva fauna salvatge com dels seus hàbitats, específics del Pirineu; ambdós han constituït històricament part dels recursos naturals més importants per als seus habitants.

Aquesta riquesa faunística que ha permès l'exercici de la caça, ja sigui tradicionalment, ja sigui actualment com una manifestació de lleure d'un col·lectiu de la població, requereix una atenció prioritària i constant de l'Estat a fi de preservar-la i conservar-la com a patrimoni natural irrenunciable per a les properes generacions.

La manca d'un control adequat i suficient en l'explotació dels recursos naturals s'ha traduït, en l'àmbit internacional, en la desaparició d'una gran quantitat d'espècies d'animals salvatges i en una degradació accelerada de la natura. Davant d'aquests fets preocupants, diferents organitzacions mundials i tots els estats del nostre entorn han fet palès l'interès per preservar els medis naturals actuals amb accions concretes, planificades i coordinades, amb l'objectiu de corregir els desequilibris constatats.

El Conveni de Berna del 19 de setembre de 1979, relatiu a la conservació de la vida salvatge i del medi natural a Europa, és una manifestació de l'interès internacional per aquests temes i ha comportat una adequació efectiva de la política cinegètica dels estats membres del Consell d'Europa, amb una vocació unificadora en l'àmbit europeu. L'article 1 del Conveni de Berna es preocupa en particular de les espècies i dels hàbitats, la conservació dels quals necessita la cooperació de diversos estats, i acorda una atenció particular a les espècies, incloses les espècies migratòries, en perill d'extinció i vulnerables.

Amb la mateixa orientació, l'article 31 de la nostra Constitució ha plasmat els principis i les exigències de conservació de la natura esmentats, i estableix que és funció de l'Estat vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els recursos naturals, amb la finalitat de garantir a tothom una qualitat de vida digna i de restablir i mantenir per a les generacions futures un equilibri ecològic racional en l'atmosfera, l'aigua i la terra, i de defensar la flora i la fauna autòctones.

Pel que fa a l'isard, es considera que per afavorir una població òptima d'aquesta espècie a Andorra, tot permetent un sistema de caça compatible amb l'establert en la legislació fins ara vigent, és vinculant la creació de nous vedats de caça on la caça dels ungulats en general sigui gestionada mitjançant plans de caça fonamentats en les característiques del territori i de les poblacions que hi habiten.

Per altra banda, aquesta Llei pretén donar més mitjans per lluitar contra el furtivisme, augmentant les competències del Cos de Banders i traspasant al Codi penal les accions que constitueixen el furtivisme.

A fi d'adequar les disposicions legals que regulen actualment l'exercici de la caça a Andorra a l'esmentat precepte constitucional i també per actualitzar-les, resulta necessària la promulgació de la present Llei de caça, que substitueix la del 5 de juliol de 1988, modificada el 31 de juliol de 1991 i el 30 de juny de 1995.

L'abast de la present Llei de caça es limita a l'ordenació de l'activitat cinegètica, per tal com es considera convenient reservar la regulació general de la conservació de la natura i dels recursos naturals a disposicions futures, d'acord amb el marc competencial establert en la Constitució.

Títol I. Disposicions generals

Article 1

La present Llei regula l'exercici de la caça de manera compatible amb la protecció, la conservació, el foment i l'aprofitament de la riquesa faunística nacional, respectant els compromisos internacionals adquirits.

Article 2

S'entén com a acció de caça l'activitat exercida per les persones mitjançant l'ús d'arts, armes o mitjans adequats per tal de buscar, atreure, perseguir o acuitar els animals, amb la finalitat de capturar-los vius o morts.

Títol II. Espècies caçables

Article 3

Només són caçables les espècies d'animals salvatges que es definiran per via reglamentària.

El reglament que defineixi les espècies caçables ha d'aplicar l'Annex II del Conveni de Berna.

Article 4

4.1. Dins les espècies caçables es poden definir espècies regulables i espècies sotmeses a un pla de caça.

4.2. Cada any, el Govern fixa reglamentàriament les condicions i el període de caça per a les espècies caçables no definides com a espècies regulables o sotmeses a un pla de caça en acord amb els convenis internacionals adquirits.

Article 5

5.1. Són espècies regulables:

- a. Les que són perilloses per a la salut o per a la seguretat públiques.
- b. Les que causen danys importants a les activitats agrícoles, forestals o a la fauna o la flora en general.

5.2. La qualificació d'espècie regulable, així com la regulació específica que hagi d'aplicar-se a aquesta espècie, es defineixen pel Govern reglamentàriament.

Article 6

6.1. Són espècies sotmeses a un pla de caça les que obtinguin aquesta denominació per via reglamentària.

6.2. La caça d'aquestes espècies es regula amb l'objectiu de gestionar les poblacions, tenint en compte la capacitat del territori i el manteniment d'una estructura equilibrada de la població.

Article 7

7.1. El Govern pot establir anyalment un pla de mesures destinades a la repoblació i el foment de les espècies de més interès cinegètic.

7.2. Per a les repoblacions no es poden emprar individus de varietats poc adaptades a les condicions fenològiques del territori andorrà i que puguin provocar pol·lucions genètiques entre la població autòctona existent.

7.3. Qualsevol repoblació cinegètica requereix l'autorització prèvia del ministeri responsable de la caça.

7.4. En cas d'introducció d'una espècie no autòctona, s'ha de realitzar un estudi previ, incorporant l'experiència de casos similars, amb la finalitat d'analitzar la seva viabilitat.

Article 8

Pel que fa a l'espècie isard, les peces de caça i la seva carn no poden ser objecte de compra, venda ni consum en establiments públics.

Article 9

9.1. Les peces de caça i la seva carn no poden ser transportades durant el temps de veda excepte si provenen legalment de l'estranger. Aquesta prohibició entra en vigor set dies després del tancament de la temporada de caça.

9.2. Les peces de caça mortes segons un pla de caça només poden ser transportades si porten l'anella corresponent o si van acompanyades d'un document justificatiu.

Article 10

Resta prohibit el transport i la tinença d'animals caçables vius, definits com a espècies regulables o sotmeses a un pla de caça, sense una autorització expressa lliurada pel ministeri responsable de la caça.

Títol III. Els terrenys de caça

Article 11

Els terrenys de caça es classifiquen en:
zones d'aprofitament cinegètic comú
vedats de caça
vedats temporals de caça
zones de seguretat

Article 12

12.1. Són zones d'aprofitament cinegètic comú aquelles que no hagin estat definides com a vedats de caça, vedats temporals de caça o zones de seguretat.

12.2. A les zones d'aprofitament cinegètic comú, l'exercici de la caça es pot practicar sense altres limitacions que les previstes en aquesta Llei o en les disposicions que la desenvolupen i les normes complementàries.

Article 13

13.1. Els vedats de caça assegurin la protecció, la conservació i el foment de les espècies autòctones. La creació, la modificació o l'anul·lació dels vedats de caça es fa per llei.

13.2. Als vedats de caça es prohibeix tota acció de caça i portar qualsevol arma.

13.3. Als llocs habitats, carreteres generals i carreteres secundàries inclosos en un vedat de caça, només s'autoritza portar armes si estan descarregades i degudament enfundades.

13.4. Ultra el que disposa l'apartat anterior, per via reglamentària, es pot acordar la captura de determinades unitats quan, en aplicació dels plans de gestió dels vedats de caça i en coherència amb els plans de caça de cada espècie, aquests plans ho disposin.

Article 14

14.1. Els vedats temporals de caça es destinen a la protecció temporal de totes les espècies animals que hi habiten. El Govern estableix anyalment per via reglamentària els vedats temporals de caça, tenint en compte sempre l'equilibri entre les diferents parròquies pel que fa a la superfície total afectada per vedats de caça i vedats temporals.

14.2. Als vedats temporals es prohibeix tota acció de caça i portar qualsevol arma, excepte durant el període de la caça de l'isard. En els llocs habitats carreteres generals i carreteres secundàries inclosos en un vedat temporal de caça, només s'autoritza portar armes si estan descarregades i degudament enfundades.

14.3. En els vedats temporals es permet la caça de l'isard durant el període hàbil per a aquesta caça, en les condicions que estableix aquesta Llei, la reglamentació que la desenvolupi i les normes complementàries.

14.4. Ultra el que disposen els apartats anteriors, per via reglamentària, es pot acordar la captura de determinades unitats quan, en coherència amb els plans de caça de cada espècie, aquests plans ho disposin.

Article 15

15.1. Es consideren zones de seguretat:

a. Les proximitats als llocs habitats i a les carreteres generals obertes a la circulació de vehicles, en una distància igual o inferior a cent cinquanta (150) metres.

b. Les proximitats a les carreteres secundàries obertes a la circulació de vehicles, en una distància igual o inferior a vint-i-cinc (25) metres.

c. Les zones on el bestiar peix.

15.2. És prohibit caçar a les dues primeres zones de seguretat referides anteriorment. A la tercera zona de seguretat, els caçadors han d'adoptar mesures especials de precaució per tal de garantir la protecció i la seguretat de les persones, els animals i els béns. En qualsevol cas, quan es caci en els límits de les zones de seguretat, sempre s'ha de fer d'esquena a aquestes zones.

15.3. A demanda del comú afectat, el Govern pot, per via reglamentària, prohibir temporalment l'exercici de la caça en zones d'activitat humana.

15.4. A les zones de seguretat definides en l'article 15.1, apartats a- i b-, es prohibeix portar qualsevol arma si no està descarregada i degudament enfundada.

Article 16

Els espais protegits poden tenir la consideració de vedat de caça.

Títol IV. Llicències de caça

Article 17

Té dret a caçar tota persona major de setze anys, titular de la llicència de caça, d'acord amb aquesta Llei, les disposicions que la desenvolupen i les normes complementàries.

Article 18

Tota persona que vulgui obtenir la llicència de caça ha de ser membre de la Federació de Caça del país.

Article 19

Tot caçador està obligat a indemnitzar els danys que hagi causat en l'exercici de la caça.

Article 20

La llicència de caça és un document personal i intransferible, tenir-lo i portar-lo és obligatori per practicar la caça.

Article 21

El Govern instaura un sistema d'avaluació, convocant almenys una prova l'any, sobre coneixements de fauna, hàbitats, utilització d'armes de foc i legislació en matèria de protecció del medi, de caça, i d'armes. Aquesta avaluació és necessària per al lliurament de qualsevol llicència de caça prevista en aquesta Llei a les persones que la sol·licitin per primera vegada i aquelles a les quals els hagi estat retirada per infracció d'aquesta Llei.

Article 22

22.1. La llicència de caça és lliurada anyalment pel ministeri responsable de la caça, dins el període i en les condicions econòmiques que es determinin reglamentàriament.

22.2. Les persones que hagin estat judicialment privades de portar armes no tenen el dret de gaudir de la llicència de caça.

Article 23

Per a la caça d'espècies sotmeses a un pla de caça s'estableixen llicències especials. Correspon al Govern, per via reglamentària, determinar la gestió d'aquestes llicències especials, que queden sotmeses a les disposicions previstes a l'article 22 de la present Llei.

Article 24

Les llicències de caça són vàlides per a una sola temporada de caça.

Article 25

25.1. Per sol·licitar l'obtenció o la renovació de qualsevol llicència de caça prevista en aquesta Llei, cal adjuntar la certificació d'una companyia d'assegurances, degudament autoritzada per actuar dins del territori nacional, que atesti que queden cobertes les responsabilitats civils en què puguin incórrer el caçador directament o els seus gossos, per una suma que s'establirà per via reglamentària.

25.2. Per obtenir o renovar la llicència de caça cal complir els requisits establerts en la normativa vigent referent a tinença i transport d'armes.

Títol V. Temporada de caça

Article 26

L'exercici del dret de caça queda sotmès a les dates d'obertura, de tancament i als dies hàbils fixats anyalment pel Govern per via reglamentària.

Article 27

Només es pot caçar de dia. S'entén per dia el temps comprès entre l'alba i el primer foscant.

Article 28

28.1. El ministeri responsable de la caça pot, reglamentàriament, prohibir temporalment la caça a les zones afectades per incendis, inundacions, epizoòties o altres circumstàncies especials.

28.2. És prohibit caçar nevant i durant les 24 hores següents a la nevada, si la neu cobreix el terra suficientment perquè sigui fàcil seguir el rastre de les peces de caça, exceptuant la caça de l'isard i del porc fer.

Títol VI. Sistemes de caça

Article 29

29.1. Únicament és permès l'exercici de la caça amb armes de foc (escopeta, fusell) i amb arcs.

29.2. Si s'empren gossos de caça, el caçador ha d'actuar amb diligència suficient per evitar que puguin transitar sense cap control i causar danys.

29.3. La utilització de gossos en la caça de l'isard és prohibida.

Article 30

És prohibit utilitzar els ginys i els mètodes següents per caçar:

30.1. Llaços de tota mena, xarxes, branques amb lliga, hams, fures i/o altres mitjans o mètodes similars.

30.2. Aparells de reproducció de sons; aparells elèctrics capaços de matar o atordir; fonts lluminoses artificials; miralls o altres objectes enlluernadors; aparells d'il·luminació de blancs; dispositius de mira amb convertidor d'imatge electrònica; aparells d'infrarojos; aparells d'intensificació de la llum residual; silenciadors i ginys similars.

30.3. Explosius, verins, soporífers, esquers emmetzinats o amb tranquil·lizants; gasos o fums; animals vius utilitzats com a reclam.

30.4. Fusells i pistoles d'aire comprimit.

30.5. Armes semiautomàtiques amb carregador de més de dos cartutxos, sense comptar el de la recambra, és a dir, el màxim permès és de tres trets.

30.6. Vehícles de motor, telefèrics, telecadires, teleesquís, aeronaus i qualsevol mitjà de transport mecànic, i qualsevol altra utilització de ginys i/o mètodes contraris a l'art de la caça en general.

Article 31

31.1. El ministeri responsable de la caça pot autoritzar durant tot l'any i en tot el territori la captura i/o el sacrifici d'animals que hagin esdevingut nocius o puguin comportar un perill per a les persones, per als altres animals, per al medi o per finalitats científiques.

31.2. El ministeri responsable de la caça pot autoritzar el tir de nit o altres procediments idonis per al control d'espècies regulables.

31.3. El ministeri responsable de la caça pot autoritzar la utilització de tranquil·lizants o altres mètodes adequats per a la captura d'animals vius amb finalitats científiques o tècniques.

Títol VII. La caça de l'isard

Article 32

Per a l'exercici de la caça de l'isard en els períodes hàbils establerts pel Govern, és condició necessària tenir la llicència especial de caça de l'isard de l'any en curs.

Article 33

La caça de l'isard als vedats de caça està sotmesa, a més dels preceptes que determina la present Llei, al que disposi el Reglament de funcionament dels vedats de caça i el Reglament de la caça de l'isard.

Article 34

En tots els casos queda prohibida la caça de cabrits de l'espècie isard.

Article 35

El Govern autoritza per via reglamentària un nombre de captures anyals. Fins que la creació de nous vedats de caça no permeti un augment de la població d'isards a Andorra i, per tant, l'aplicació de plans de gestió, el Govern autoritza, fora dels vedats de caça, un nombre d'anelles equivalent al vint-i-cinc per cent (25%) del nombre total de llicències especials de caça de l'isard expedides. Aquestes anelles es lliuren una per a cada quatre caçadors, són de caràcter col·lectiu i transferibles, la seva distribució es regula per reglament.

Títol VIII. Gestió i vigilància de la caça

Article 36

La Federació de Caça d'acord amb les finalitats que estableixen els seus estatuts, actua com a organisme assessor i col·laborador del Govern en compliment d'aquesta Llei, els reglaments que la desenvolupin i les normes complementàries.

Article 37

37.1. Es crea la Comissió de Seguiment de la Caça, que és formada pels membres següents:

- a. El/la president/a de la Comissió, càrrec que recau en el/la ministre/a responsable de la caça.
- b. El/la vicepresident/a de la Comissió, càrrec que recau en el/la president/a de la Federació de Caça.
- c. El/la director/a del Departament de Medi Ambient.
- d. El/la cap del Servei de Patrimoni Natural.
- e. El/la cap del Cos de Banders.
- f. Dos vocals designats per la Federació de Caça.
- g. Un/a representant de les associacions protectores d'animals i de defensa de la natura.

37.2. Els objectius i les funcions de la Comissió de Seguiment de la Caça són, a títol enunciatiu i no exhaustiu, els següents: l'elaboració i el seguiment de l'aplicació dels plans de caça, l'anàlisi dels futurs plans de caça i el seguiment dels recomptes d'espècies.

37.3. El Govern estableix reglamentàriament el funcionament de la Comissió de Seguiment de la Caça.

Article 38

El Cos de Banders actua com a servei de control de l'exercici de la caça i d'activitats al marge de la Llei, principalment del furtivisme, d'acord amb la present Llei, els reglaments que la desenvolupin i normes complementàries.

Article 39

Sense perjudici del que disposa el Reglament de la seva creació, el Cos de Banders té, en matèria de caça, les atribucions següents:

39.1. Demanar la documentació necessària per a l'exercici de la caça així com els documents d'identificació personal, a totes les persones que la practiquin o estiguin en disposició de practicar-la.

- 39.2. Controlar i revisar sarrons, bosses, sacs de caça, armes, vehicles, o qualsevol altre utensili que permeti el transport d'estris, eines, armes o animals vius o morts.
- 39.3. Controlar i inspeccionar tot tipus de refugis de muntanya i/o cabanes públics.
- 39.4. Exigir a qualsevol persona en possessió d'una arma que la descarregui per efectuar un control reglamentari.
- 39.5. Fer aturar i immobilitzar, en cas de sospita de transport d'armes i/o animals, qualsevol tipus de vehicle o mitjà de transport per procedir a la identificació de les persones i a l'escorcoll del vehicle i de les persones.
- 39.6. Controlar i escorcollar qualsevol persona sospitosa o susceptible d'haver comès una infracció a la legislació i la reglamentació en matèria de caça i les persones que l'acompanyin.
- 39.7. Confiscar qualsevol tipus d'arma o material utilitzat després d'haver constatat una infracció a les disposicions legals vigents en matèria de caça.
- 39.8. Confiscar animals vius o morts, capturats, transportats o comercialitzats, sempre que s'hagi constatat una infracció de la legislació vigent en matèria de caça.
- 39.9. Portar una arma llarga quan s'hagin de realitzar tirs selectius o d'ordre biològic.

Títol IX. Infraccions i sancions

Article 40

- 40.1. L'incompliment de la present Llei dóna lloc a infraccions lleus, greus o molt greus.
- 40.2. Les infraccions esmentades seran qualificades de lleus, greus i molt greus, tenint en compte la seva repercussió i la seva transcendència social pel que fa a la seguretat de les persones i béns i a les circumstàncies del responsable, el seu ànim de lucre il·lícit, participació i benefici obtingut, així com a la irreversibilitat del dany o perjudici produït.
- 40.3. Si existeix un procés penal en curs, concorrent amb un expedient administratiu instruït per una mateixa infracció, se suspèn la tramitació d'aquest darrer fins que recaigui sentència ferma.
- 40.4. Sense perjudici de les responsabilitats administratives o penals en què hagin pogut incórrer, els infractors han de satisfer l'import dels danys i els perjudicis ocasionats.

Article 41

Són infraccions administratives lleus, castigades amb multa de 5.000 a 50.000 PTA i la suspensió de la llicència de caça per una temporada en cas de no satisfer la multa, les següents:

- 41.1. Caçar essent titular d'una llicència sense portar-la.
- 41.2. Infringir els articles 29.2 i 29.3.
- 41.3. Infringir l'article 30.5.

41.4. Qualsevol altra acció o omissió similar i voluntària que vulneri les prescripcions d'aquesta Llei o les disposicions que la desenvolupin i que no sigui constitutiva d'una infracció més greu que les precedents.

Article 42

Són infraccions administratives greus, castigades amb multes de 50.001 a 250.000 PTA i la suspensió de la llicència de caça per dues temporades, les següents:

42.1. Caçar durant la temporada de caça en dies no hàbils.

42.2. Caçar sense ser titular de la llicència de caça.

42.3. Controlar amb qualsevol sistema o mitjà els moviments dels agents del Cos de Banders, amb la finalitat de facilitar la caça fraudulenta o amagar les peces i els estris de caça, tant si es fa personalment com si s'encomana a altres persones.

42.4. Infringir l'article 7.3.

42.5. Infringir l'article 10.

42.6. Infringir els articles 28.1 i 28.2.

42.7. Destruir o malmetre les instal·lacions i els rètols indicadors destinats a la protecció, el foment i la informació de les zones de caça.

Article 43

Són infraccions administratives molt greus, castigades amb multes de 250.001 a 500.000 PTA i la suspensió de la llicència de caça per tres temporades, les següents:

43.1. Caçar l'isard sense la llicència especial.

43.2. Infringir l'article 8.

43.3. Infringir l'article 9.

43.4. Infringir l'article 13.3.

43.5. Infringir l'article 14.2.

43.6. Infringir els articles 15.2, 15.3 i 15.4.

43.7. No col·laborar o impedir les tasques del Cos de Banders segons les atribucions de l'article 39.

43.8. Caçar una espècie o una unitat que no hagi estat fixada reglamentàriament pel Govern.

43.9. Infringir els articles 29.1 i 30.4.

Article 44

44.1. Qualsevol atestat d'infracció contra els preceptes de caça comporta accessòriament i de manera cautelar el comís del material i de les peces de caça, vives o mortes. A la caça viva, se li dona la destinació que determini el Govern. Les peces mortes, si són comestibles, són lliurades a un centre benèfic. Els béns comissats queden embargats i en dipòsit a càrrec del Govern, fins a l'abonament de la sanció, llevat que per resolució administrativa o judicial ferma es disposi altrament.

44.2. Si l'infractor és una persona no resident queda obligada, abans d'abandonar el país, a deixar un dipòsit de la quantia màxima de la possible sanció prevista a l'atestat d'infracció, a més del comís especificat a l'apartat anterior.

Article 45

La reincidència simple en qualsevol de les infraccions tipificades en la present Llei, la utilització d'una identitat fictícia i l'actuació amb violència o amenaces, comporten l'aplicació del doble de l'import de la sanció.

En cas de reincidència múltiple, el Govern imposa la sanció administrativa màxima. En tot cas, l'import de la multa no pot ser superior al quintuple de la quantitat prevista en la present Llei.

Article 46

Les infraccions a la present Llei prescriuen al cap d'un any.

Article 47

El termini de prescripció de les infraccions es computa des del dia en què s'hagin comès. El termini de prescripció de les sancions comença a comptar-se des de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa la resolució per la qual sigui imposada la sanció. La prescripció de l'exigibilitat de les infraccions queda interrompuda amb la incoació de l'expedient sancionador corresponent.

Disposició derogatòria

La present Llei deroga la Llei de modificació de la Llei de caça del 5 de juliol de 1988, del 31 de juliol de 1991 i modificada el 30 de juny de 1995 i totes les altres disposicions que la contradiguin.

Disposicions finals

1. El Govern dicta les normes reglamentàries per a l'aplicació i el desenvolupament d'aquesta Llei.
2. Les quantitats fixades als articles 41, 42 i 43 s'actualitzen periòdicament segons la Llei de pressupost.
3. La present Llei entra en vigor al cap de 6 mesos de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 13 d'abril del 2000

Francesc Areny Casal

Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac

President de la República Francesa

Coprínceps d'Andorra

Joan Martí Alanís

Bisbe d'Urgell

Coprínceps d'Andorra